

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs L. Deus Deorum Dominus locut.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Deus Deorum Dominus Iocut.

ARGVMENTVM.

Est prophetia de inuulgando Euangelio & abolenda Lege cum sacrificijs & omnibus cultibus. Habet autem grauissimas adhortationes & comminationes, ut posthabita Lege & iusticia Legis, misericordiam amplectamur in Christo exhibitam. Quod ad titulum attinet, Afaph unus ex cantoribus fuit, primo Paralipom. cap. XV. & XVI.

Quæ sacra uera Deo placeant, quis cultus, ut omnes Impia prætextu religionis agant.
Reddere uota Deo non ista monastica, uerum Quæ sint sola Deo persoluenda, docet.

Psalmus Afaph.

Facit attentos.
Deus loquetur
ergo accipite
verbum eius.

Definit locum,
Id uerbum ex
Hierusalē ori-
tur, non ex Si-
nai & deserto
sicut Lex.

*
Ut liberet a
morte & pec-
cato.

REX superum princeps fortissimus ille Deorum,
Incipiet tandem uerba tremenda loqui:
Cuncta ut conueniant terrarum regna uocabit,
Regia qua fines utraq; solis habet.

Magnifica clare fulgebit ab arce Sionis,
Et decor & facies, & noua forma Dei.
Et uirtute potens, & maiestate uerendus
Adueniet, deinceps nec taciturus erit.

Omnia fastatrix ante ipsum flamma cremabit,
Ipse etiam ualido turbine cinctus erit.

Excelsa è solio cælum terrasq; uocabit,
* Ut populi causam iudicet ipse sui.

Conuoca

PSALTERIUM.

Convenient quicunq; colunt mea fœdera sancti,
 Plusquam sacrificæ conditionis opus.
 * Ipsius ingentes cœli præconia dicent,
 Ut nihil hoc Gentes iustius esse sciant.
 * Huc agere uerte tuas mea gens, dñi colloquor aures,
 Quæ loquar, Israël percipe uerba, tibi.
 Contestabor enim tecum Deus ipse Deorum,
 Quod tibi qui nunc sum sic Deus esse ferar.
 Non sacra arguerim quæ tot mihi dona per aras
 Sanguine fumantes, exhibuisse soles.
 Nam tua me coram toties holocausta feruntur,
 * Quorum nec ratio est ulla probanda mihi.
 Ne mihi mactaris uibrantes cornua tauros,
 Sanguinis hircorum nausea facta mihi est.
 Omnia enim totis mea sunt animalia siluis,
 Pastaq; per montes nullia cuncta gregum.
 Omnes cognoui uolucres per mane uolantes,
 Omnis et agrestis bestia nota mihi est.
 Quod si me queat ulla fames apprehendere, tecum
 Nil opus iudicio nominis huius erit.
 Nam mihi multiplicis deseruit machina mundi,
 Quicquid et hæc extra, quicquid et intus habet.
 Nunquid carne aliqua taurorum uescar opima?
 Pocula ne hircorum sanguine plena bibam?
 * Sacrifica Domino meritæ præconia laudis,
 * Ne uoti possis immemor esse tui.
 Hæc faciens in rebus opem me tristibus ora,
 Ipse feram, quo me magnificare queas.
 * Sic habemus uotū Baptismi unicum, ac nota qd inter
 cultus numerat inuocationem, ea q; testatur, sicut grati
 arum, actio gratuitam misericordiam, non dignitatem aut nascere Christi
 meritum nostrum.

iii Adhortatio ut
 Verbum Euan
 gelij & grati
 tam misericor
 diam pluris fa
 ciant, q; Legem
 & Mosen.

*
 Id est, ubiq; p
 dicabitur iusti
 cia fidei.

*
 Obiurgatio Sy
 nagogæ urgen
 tis & mordicus
 retinetis sacri
 ficia & legē cō
 tra ybū gratiæ

*
 Manifestæ fen
 tentiæ de abro
 gatione Legis,
 & contra pro
 pria merita &
 iusticiā operū
 coram Deo nā
 sacrificia non
 uult sine fidu
 cia misericor
 diæ in Christo

*
 Hic exponit
 q̄s cultus uere
 requirat. Nam
 sacrificia certi
 tēporis erant,
 & pertinebant
 ad externā Rei
 pub. formā in
 hoc populo re
 tinendā donec
 Non itus.

Non ita cum reprobis Deus, ad quos ista loquetur.

Impie cur profers fœderis acta mei?

Quid de lege mea declamas ore profano?

Non hoc officij debuit esse tui.

ὄντιθεσις.

Cum tamen et mores et leges oderis æquas,
Et uerbi officium negligis omne mei.

Fœdera sacrilegis cum furibus icta subisti,

Crimine adulterij perdita uita tua est.

Ore loquebaris spurcissima uerba pudendo,

Lingua tua immodica prædita fraude fuit.

Aduersus fratrem frater mala multa locutus,

Cui quacunq; potes parte nocere, noces.

Talia cuncta uidens tacui, cum forte putares

Me similem fieri posse profane tibi.

Sed te iusta manet pro tali pœna reatu,

Ante oculos statuam præmia digna tuos.

Talia nunc saltem cognoscite uerba profani,

Qui uestri oblitum creditis esse Deum.

Ne fortè iratus rapiam cum nulla superfit

Certa salus, uobis nec ferat ullus opem.

A quocunq; mihi mactabitur hostia laudis,

Huic mea magnifice est gloria culta satis.

Atq; hæc ipsa uia est, per quam uestigia ducam

Illius, ut saluus possit adesse, Deo.

Epilogus qui
summam Psal-
mi complectit,
q; sacrificat lau-
dem, non hosti-
as, ille honorat
me, & hæc uia
est ordinata,
qua ostendo sa-
lutē Domni.

PSALMVS L.

Miserere mei Deus secundum.

ARGVMENTVM.

Insignis oratio pro remissione peccato-
rum. Confirmat autem superiorem Psal-
mum